

De Seine

Parijs wordt doorkruist door de rivier de Seine, zo kwam al aan bod. Wanneer we over Parijs spreken, dan hebben we het vaak over de linker- en de rechteroever. De linkeroever is alles wat ten zuiden van de Seine is gelegen. De rechteroever alles ten noorden van de Seine. De Seine en haar kades tussen de Pont d'Iéna (de brug die de Eiffeltoren en het *Trocadéro* met elkaar verbindt) en de Pont de Sully (aan het eiland *Île Saint-Louis*, het eiland dat naast het eiland met daarop de Notre-Dame ligt) zijn tot werelderfgoed verklaard door Unesco.

Voorheen zoefde het verkeer langs de Seine en vormden de kaden een doorgaande weg door de stad. Echter, in 2010 werd besloten om de kaden een andere bestemming te geven. Zo is onder meer een kleine 2,5 kilometer gereserveerd voor *Les Berges de Seine*, waarbij niet verkeer maar vertier centraal staat. Er zijn (pop-up) restaurants, er is muziek en soms worden er ook films in de openlucht vertoond. In de zomer wordt er aan de Seine een strandsfeer gecreëerd, de *Paris Plages*. Voorheen werd hiervoor daadwerkelijk zand gestort op de kaden, tegenwoordig moeten palmbomen, hangmatten en strandstoelen dezelfde sfeer oproepen. Sinds de zomer van 2025 mag er zelfs weer in de Seine worden gezwommen, nadat eerder de kwali-

teit van het water onvoldoende was. Onder meer vanwege de Olympische Spelen van 2024 is hierin flink geïnvesteerd.

Hoewel verschillende rederijen boottochten over de Seine aanbieden, raad ik je af hiervan gebruik te maken. Vanaf het water zie je niet zoveel van de stad en in de regel gaat het om een rondvaart, dus kom je ook nog eens weer op hetzelfde punt terug aan wal. Veel leuker is het om langs de Seine te wandelen en ondertussen te bezien wat de *bouquinistes de la Seine*, ofwel de uitbaters van de kenmerkende groene stalletjes langs de Seine, in de aanbieding hebben. Je vindt hen vooral in de omgeving van de Notre-Dame.

Iets buiten het centrum gelegen en daarmee minder bekend maar niet minder geliefd, raad ik je zeker aan om de eerste brug vlak na de Eiffeltoren over te steken, namelijk de Pont de Bir-Hakeim. Met haar pilaren en lantaarns biedt ze een zeer romantisch zicht op de Seine en Eiffeltoren. Een grappig feitje is dat je niet boven de metro, maar eronder loopt. De metro passeert hier de Seine namelijk bovengronds. Tussen de Pont de Bir-Hakeim en de hierop volgende brug, de Pont de Grenelle, vind je het *Île aux cygnes*, te vertalen als het zwaneneiland. Zwanen zie je hier niet per se, maar wel het *Statue de la Liberté*. Inderdaad, een kleinere versie van het Statue of Liberty dat je in New York

vindt (10 meter in Parijs versus 93 meter in New York). Overigens vind je nog zo'n zelfde beeld in het *Jardin du Luxembourg* (zesde arrondissement), in het *Musée des Arts et Métiers* (derde arrondissement) en is haar toorts, de *Flamme de la Liberté*, terug te vinden aan de Place de l'Alma. In de tunnel gelegen bij dit plein is prinses Diana in 1997 om het leven gekomen. De vrijheidsvlam vormt sinds dat moment een officieus eerbetoon aan prinses Diana.

Ben je bij het Place de l'Alma, wandel dan vooral even terug naar de Seine. Tegen de gelijknamige brug, de *Pont de l'Alma*, staat een standbeeld van een Zoeaaf. Als het langdurig regent wordt deze Zoeaaf een echte trekpleister. Raakt het water van de Seine namelijk de voeten van de Zoeaaf, dan worden de eerste voorzorgsmaatregelen met het oog op het overstromen van de Seine getroffen. In 1910 vond er zo een grote overstroming van de Seine plaats dat het water zelfs tot de schouders van de Zoeaaf kwam.

Canal Saint-Martin

Een boottocht die wel de moeite waard is, is er een over het *Canal Saint-Martin*. Dit kanaal komt ongeveer bij de *Bastille* uit op de Seine en strekt binnen Parijs tot het park *La Villette* in het noordoosten. In de film 'Le fabuleux destin d'Amélie Poulain' zie je Amélie steentjes schieten op het water van dit kanaal. Wat